

פניני ביה"לוי

שע"י ביה"כ "בית לוי", רח"ו יוסף חכמי 48, מדורגי בית וגן ירושלים

נערך מספרו החדש של הרב שליט"א פניני בית לוי - חלק ב

לרכישת הספר חייגו | 0586666447 | 0507658052

מאמר הרב

מדבר שקר תרחק

אחת מהמצוות המסתתרות בין המצוות הרבות שבפרשת משפטים היא למעשה יסוד לתורה כלה, ובעצם היסוד של כל יהודי ויהודי, ובלעדי מצוה זו כלל לא מתחילים בעבודת ה'. נקדים ונאמר שפידוע חכמים עשו הרבה הרחקות לתורה, מדוע? כדי שהאדם לא יכשל בדיני תורה. למשל בענייני טהרת המשפחה, יש הרבה פרטים והלכות שחכמים אומרים להרחיק כדי שהאדם לא יכשל. אותו הדבר מצינו בזויר, שחכמים גזרו עליו שלא יתקרב לכרם, שלא יכשל ויאכל מהענבים, וכן על זו הדרך. ממילא ההרחקות מקורן מחכמים, והתורה עצמה מדברת על המצוות עצמן ולא על הרחקות. אבל יש מקום אחד ויחיד בתורה, שהתורה כביכול לא סומכת על חכמים אלא עושה בעצמה את ההרחקה ואומרת לאדם להתרחק. היכן התורה עושה כן? דין זה נמצא בפרשת השבוע, ובה אומרת התורה בשלוש מלים: "מדבר שקר תרחק" (שמות כג, ו).

שואל החדושי הר"ם, למה התורה לא השאירה גם את ההרחקה הזאת לחכמים, שהם יעשו את ההרחקה מהשקר, כמו בכל דבר וענין? אומר הרב שהיות והדבר הזה חמור כל כך, לא רצתה התורה לסמוך בזה על חכמים, אלא התורה בעצמה רוצה ללמד את האדם, שיהיה ויתרחק מהשקר, כי התורה אמת והקדוש ברוך הוא חותמו אמת, ומי שחש ושלום לא הולך בדרך האמת, נמצא שהוא כלל לא הולך בדרך של הקדוש ברוך הוא וממילא התורה, שהיא תורת אמת, צריכה בעצמה לעשות את ההרחקה מהשקר המנגד לה.

מספרים שפעם ישב הרב פנחס מקוריץ עם תלמידיו, והתברר שאחד מהתלמידים נכשל בדבר שקר. מיד אמר הרב לכל התלמידים, שלמחרת כלם צריכים להיות בתענית בשביל לכפר על אותו שקר. שאלו התלמידים: "הרי אנחנו לא עשינו דבר, למה אנחנו צריכים להשתתף בתענית?" אמר להם הרב: "אם היה כאן שקר - כלם צריכים להתענות, מפני שהשקר חמור מאד וכולל פלגוע בכל אחד ואחד מאתנו. אם התורה אומרת להתרחק ממנו, אין זה משנה שאתם לא עשיתם דבר, ועל כלנו להתרחק מאותו שקר".

רבי זושא מחדש על הפסוק, כשהתורה אומרת: "מדבר שקר תרחק", למעשה מדבר כאן על האדם עצמו. כביכול אל תקרי "מדבר שקר תרחק", אלא "מדבר שקר", לומר לנו שמי שמדבר שקר הוא בעצמו רחוק מהקדוש ברוך הוא. מדברים אלו אנו למדים שלא צריך לעבוד עבודה זרה בשביל להתרחק מהקדוש ברוך הוא, די אם יהודי יוציא מפיו מילה אחת של שקר, ומיד הוא מתרחק מהקדוש ברוך הוא.

אמנם יש דברים שחכמים התירו לנו לשנות מפני דרכי שלום, כמבאר בגמרא (בבא מציעא כג), ועלינו לראות מהם אותם דברים וללמד אותם לעמק, ויש כבוד הלכות רבות, אבל הכלל הוא שכל מי שמשנה ולא אומר את האמת, ידו על התחתונה. צריכים לדעת בדיוק מה ההתרשנות, כגון משום שלום בית, שלפעמים אפשר להתחמק, אבל לומר ממש דבר שקר - זו בעיה, כי הנה צריך להיות נקי, וחס ושלום להוציא שקר מהפה משמעו להתרחק

מהקדוש ברוך הוא, ומי רוצה להיות במצב גורא ואיום שכזה? רבי בונים מפשיסחא, תלמידו של החוזה מלובלין, אומר שהוא שמע מרבו דבר מפליא: "אני אוהב יותר את הרשע שיודע שהוא רשע, מהצדיק שיודע שהוא צדיק". ולמה? איך אפשר לאהב רשע יותר מצדיק שמכיר בצדקותו? הסביר הרב בפשטות שאותו רשע שיודע שהוא רשע - אמנם הוא רשע אבל לפחות דובר אמת ודבק בה. לפחות יש לו מדה אחת של אמת. אבל הצדיק שמאמין בעצמו שהוא צדיק - בודאי אין הדבר כן, שהרי אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא" (קהלת ז, ט), ונמצא שגם הוא לא צדיק משלם, כשהוא אומר על עצמו שהוא צדיק, נמצא שאינו דובר אמת. לכן אומר הרב שאם אין בו את התכונה הזו של האמת, והוא מסגל להוציא שקר מפיו, אותו אני פחות אוהב. עלינו לדעת, אדם לא יכול להרשות לעצמו לשנות ולומר דברים שאינם אמת, ולחשוב שהכל יהיה בסדר ועולם פמנהגו נהג. אין זה נכון, צריך לדעת שכל שקר מרחיק את האדם מהקדוש ברוך הוא. מה מקרב את האדם לבוראו? אומרת התורה: "ואתם הדבקים בה' אלקיכם, חיים כלכם היום" (דברים ז, ט). אם נקח את המילה "אתם", בשני סדר האותיות נקבל את המילה "מת". מי שאמת בלבבו - הוא הדבק בקדוש ברוך הוא, כי אמת היא חותמו של הקדוש ברוך הוא, שה' אמת ותורתו אמת. איננו יודעים עד כמה מקפידים בשמים על כל מילה וכל דבר שאינם אמת, אבל ודאי שאדם יעלה בדרגות בעולם הבא ויקבל את הטוב ביותר כאשר הוא דובר אמת ודבק בה.

הדברי שמואל מביא מעשה בשני תלמידי חכמים שהיו עבדי ה' באמת העמלים בתורה יומם וליילה. בעודם בחיים הם עשו קנין והסכם ביניהם שאחרי מאה ועשרים, מי שימות ראשון יבוא לשני בחלום ויספר לחברו מה קורה בדינו בשמים. מפרסמים דברי רבותינו שהדברים פועלים בשמים ומי שמוציא מהשני הבטחה, כגון שרואה אדם שהולך למוות ומבקש ממנו הבטחה טרם יסתלק מהעולם, בסופו של דבר בשמים יתנו לכך יד, משום שהוא חייב לקיים את הבטחתו.

לאחר תקופה אחד מהם נפטר ונתבקש לבית עולמו. הוא עלה לבית דין של מעלה ונא לחברו בחלום, ותשמעו היטב מה ספר לו בחלום. בדבריו הוא ספר לחברו שמיד כשעלה לפני בית דין של מעלה, הביאו לצידו את כל התורה והעבירו את כלה מהתחלה, 'מבראשית' וכן הלאה העבירו דף אחר דף, והנה ליד כל מצוה אמרו עליו בבית הדין 'קיים... קיים... קיים', וכן אמרו על כל תרי"ג המצוות, על כל פרטיהן וסעיפיהן. הם סימו לעבור על הכל ופסקו פה אחד בבית דין של מעלה, שפינו שאותו צדיק קיים את כל התורה כלה, הוא זכאי לילך ישירות לגן עדן ואפילו לא צריך לעבור וכבוד בגיהנום.

אבל הנה שם מלאך אחד שלא הסכים. הוא בקש להעביר שוב את כל התורה לנגד עיניו, משום שיש לו השגה על פסק הדין. העבירו את התורה שוב דף אחר דף, וכשהגיעו לפרשת משפטים והקריאו את הפסוק: "מדבר שקר תרחק", מיד בקש

היות והדבר הזה חמור כל כך... התורה בעצמה רוצה ללמד את האדם, שיהיה ויתרחק מהשקר, כי התורה אמת והקדוש ברוך הוא חותמו אמת, ומי שחש ושלום לא הולך בדרך האמת, נמצא שהוא כלל לא הולך בדרך של הקדוש ברוך הוא וממילא התורה, שהיא תורת אמת, צריכה בעצמה לעשות את ההרחקה מהשקר המנגד לה.

המשך

בעמוד 3 <<

ע"פ לוח "אור החיים" לפי זמני ירושלים	18:46	18:07	16:55	לע"פ יצחק שם טוב בן שרה ז"ל	לע"פ שאול חי בן מרים ז"ל	לע"פ ישראל בן חביבה ז"ל	לע"פ רחל בת שושנה ע"ה	לע"פ דוד בן השאנה ז"ל
--------------------------------------	-------	-------	-------	-----------------------------	--------------------------	-------------------------	-----------------------	-----------------------

לקרוע את הטבע באמונה!

בסקרנות וניסו להבין מה הוא רומז להם. ואז, ליד הנר הוא כתב בערבית את המילה: "ספיר". מיד כשראתה זאת ספיר, היא כעסה עליו נורא, וללא מורא אמרה לו: "מה אתה מצייר לי נר נשמה! תמחוק את השם שלי מיד!".

היא הבינה שהוא מרמז לה שהיא עומדת למות, ולא פחדה להגיד לו שהיא תחיה ותצא משם, וזאת בכח אמונתה הגדולה שלה בבורא עולם, אותו הכירה באמת רק מאז שהחלה לומר את המזמור הזה. השיב לה המחבל במילים הללו ואמר: "לא

למענו של הגאון הרב יצחק זילברשטיין שליט"א, הגיעו בכל הזמן האחרון מאז "שמחת תורה" תשפ"ו, כמה ממשפחות החטופים והמשוחררים, ובהם אלי כהן, אביה של ספיר שנחטפה ביום שמחת תורה והשתחררה בעסקה הראשונה, אחר 54 יום בשבי בעזה. אותו איש יקר בשם אלי כהן, אביה של ספיר, סיפר דברים מפעימים לאחר שיחורורה, וכך היו דבריו:

שלושים יום לפני שאירע האסון הנורא בשמחת תורה - שבוע לפני ראש השנה, הרגישה בתי ספיר לא טוב בגוף. זו לא היתה עוד תחושה של חולשה או חולי, אלא ממש הרגשה לא טובה. היא הלכה לדרוש ברופאים שונים, מקווה שימצאו את שורש הבעיה, אך לאחר סדרת בדיקות הכל היה נראה בסדר. אך היא לא נרגעה. היא הרגישה משהו לא טוב פנימה, ופנתה לחברותיה הדתיות מלימודי הנדסת מחשבים האם הן מכירות משהו מהיהדות נגד הרגשה לא טובה.

ספיר לא גדלה באורח חיים דתי ולא זכתה לקיים תורה ומצוות, אך היא מאמינה מאוד וציפתה לעזרה רוחנית. אחת החברות שלה אמר לה כי אם היא תגיד במשך 30 יום את מזמור כז' בתהילים - בעז"ה הכל יסתדר... ספיר הסכימה והחלה לומר מאותו יום את מזמור כז' ככוונה: "לדוד ה' אורי וישעי ממי אירא, ה' מעוז חיי ממי אפחד...". לאחר שבועיים ספיר כבר ידעה את הפרק בעל פה, והחלה לתהות מדוע הפרק הזה מועיל לרפואה, ומדוע דוקא אותו היא אומרת בכל יום. הרי כולו מדבר על הצלה מאויבים וממלחמות: "בקרב עלי מרעים לאכול את בשרי... אם תקום עליי מלחמה - בזאת אני בוטח...".

ואז, ביום האחרון לסגולה, יום ה-30 - היה יום שמחת תורה, היום בו פרץ האסון הנורא, כשהיא נחטפה לעזה עם עוד רבים מחבריה ומשפחתה. היא נלקחה לשבי אצל הרשעים הארורים, אך משום מה הרגישה איתות ורוגע משמיים, שהרי לפתע היא הבינה את כל המזמור על בוריו. כל מה שהיא משננת 30 יום מתרחש אל מול עיניה. "צָרִי וְאֵיבֵי לִי, הִמָּה כְּשִׁלּוֹ וְנִפְלּוֹ. אִם תִּתְּנֶנּוּ עָלַי מִחֶנֶּה לֹא יִרְאֶה לְבִי... בְּיוֹם רָעָה יִסְתַּרְנִי... אֵל תִּסַּר תִּרְפֵּן מִמֶּנִּי".

היא שאבה כוחות אדירים של אמונה בתוך החושך הגדול, והחלה להתבונן בגדלות ה' ולבטוח בו שיושיע אותה מתוך הגיהנום הנורא. המחבלים הסתובבו סביבה, אך היא ממלמלת את פרק התהילים הזה בכל זמן שהיתה צריכה כח. היו איתה עוד כ-6 שבועים וכולם ייחלו לצאת מהמקום החשוך והנורא.

ערב אחד, נכנס אחד החוטפים הרשעים, והחל לשאול בעברית: "מי פה מאמין בא-לוקים?". כולם שתקו ופחדו לענות. הם היו בטוחים כי הוא רוצה להעניש ולהתעלל במי שיראה שמאמין בה'. אך ספיר שהחלה לחיות בדבקות אדירה עם בורא עולם, קמה ממקומה בביטחון רב ואמרה: "אני מאמינה בא-לוקים. ויש לי אפילו פרק תהילים שאני קוראת אותו כל יום המחזק אותי באמונה בקב"ה? כולם הביטו בתדהמה בעוז גבורתה וציפו בחשש כבד לתגובת הערבי.

הביט בה הערבי המרושע ואמר להם את המילים הבאות: "תקשיבו טוב, אתם כולכם הולכים לגיהנום, ורק היא - בזכות האמונה שלה באלוקים ששומר עליה - תלך לגן עדן!". כולם הוכו בהלם. ספיר אף היא היתה המומה, והרגישה שהקב"ה שולח לה בתוך החושך וההסתרה שליחים לומר, לה שהוא אוהב אותה ושומר עליה. לשמוע מהמחבל עצמו מילים כאלו, שבזכות האמונה שלה בבורא עולם - היא שמורה ותגיע לגן עדן, על זה היא לא חלמה!

המשיך אביה של ספיר, אלי כהן, וסיפר בשמה: "לאחר תקופה, בה היא דיברה כמה וכמה פעמים עם השובים המחבלים ויצרה עימם קשר, היא רואה יום אחד, את אחד המחבלים מגיע ליד כל החטופים ומצייר לידם נר, הנראה כמו נר נשמה. כולם הביטו

היא שאבה כוחות אדירים של אמונה בתוך החושך הגדול, והחלה להתבונן בגדלות ה' ולבטוח בו שיושיע אותה מתוך הגיהנום הנורא. המחבלים הסתובבו סביבה, אך היא ממלמלת את פרק התהילים הזה בכל זמן...

ציירתי נר נשמה. ציירתי נר שעושה אור, לומר לך שאני וחבריי המחבלים מרגישים שכל זמן שאת פה - יש כאן אור כמו נר. תביני טוב, אנחנו שונאים יהודים ואתם האויבים שלנו, אבל תמיד שאנו נפגשים איתכם - אנחנו מרגישים שיוצא ממך אור מיוחד ששומר עלייך". היא נדהמה והרגישה כוחות אדירים. דווקא החשיכה הגדולה הזו, גרמה לה לדבוק בה' שהוא לבדו מנהל את העולם, ובזכות האמונה הזו והביטחון - היא הרגישה שה' נמצא איתה בכל העוצמה, והמחבלים הארורים הללו מאמתים לה זאת.

הרב זילברשטיין שמע את הדברים בשקיקה, ואז הוסיף האב לסיום את דברי ה' של בתו ספיר: "היא סיפרה שהיא ראתה כל כך הרבה ניסים שאי אפשר לפרטם כעת, דברים ממש מעל הטבע, להרגיש את א-לוקים בתוך החשיכה, עד כדי כך, שלאחר 30 יום ששהתה במנהרות, היא היתה ממשכיכה לומר את המזמור ואומרת בסופו: "תודה לך א-לוקים ששמת אותי פה. סוף סוף אני מרגישה שיש לי משמעות לחיים. כעת אני מרגישה טעם בחיים - הקרבה אליך והדבקות בך, המה כל חיי, ולא חסר לי כלום!".

האם שמעתם?!?! - אחר 30 יום במנהרות היא החלה להודות לה' מעומק ליבה על המתנה שקיבלה - כעת היא מרגישה שהחיים עם ה' הם החיים המאושרים והמלאים עלי אדמות! ניתן לחיות חופשי כל החיים, אך ללא אמונה בחי עולמים. ואפשר לחיות שבוי במנהרות - אך גדוש באמונה בה' הנותנת טעם לחיות!.. וב"ה היא זכתה להשתחרר בין הראשונים, אחר 55 יום! (מתוך טוב לחסות בה')

אחינו בית ישראל עומדים בצרה ובשביה, הקב"ה היה הווה ויהיה והוא שעשה לכל המעשים כולם, וברור שלא היתה נופלת שיערה מראשיהם של בני ישראל אם לא היה זה מאת ה' ובית דינו, והקב"ה אמת וחותרו אמת ואין לנו רשות להרהר אחריו, אבל מספור זה נוכל ללמוד ולהבין, שככל שיתחזקו בני ישראל באמונה בקב"ה, כל אחד ואחד בפרט ועם ישראל בכלל, נזכה בכך להנהגת ה' ברחמים עלינו, ובוודאי שהקב"ה מלווה אותנו בכל רגע ורגע, אבל יש כח באמונה הזאת בקב"ה, להמשיך עוד חסדי שמיים ושמירה עילאית על כל אחד ואחת, כי "צדיק באמונתו יחיה", ועלינו להתחזק באמונה בקב"ה, עד שנוכל להעיד על עצמנו את דברי דוד המלך, "גַם כִּי אֶלֶךְ בְּגִיא צַלְמוֹת לֹא אֶירָא רַע כִּי אֶתָּה עִמָּדִי".

- לע"נ שמעון שטרית בן מסעודה ז"ל
- לע"נ אברהם אבהרון בן ג'נינה ז"ל
- לע"נ רפאל פואה בן רוזה ז"ל
- לע"נ בנימין בן טאוס ז"ל
- לע"נ אסתר בת חנה ז"ל
- לע"נ הרבנית חסיה ליליאן בת סוליקה ע"ה
- לע"נ עמנואל בן יקוט ז"ל

וממילא הוא יהיה תלמיד שלך, ואז למפרע זה לא יהיה שקר ומה שאמרו עליך 'מורנו' יתקיים, כי באמת יש לך תלמיד שלמדת אותו מה הולך בעולם האמת!.

הוא סיים את הספור בחלום ואמר לחברו: "בסופו של דבר זה מה שקרה, ואכן עכשיו זכיתי לספר לך מה קורה בבית דין של מעלה". שאל אותו החבר באמצע החלום: "אבל מה רוצים ממך? אתה הרי לא הוצאת מהפה דבר כזה, לא אמרת 'מורנו' ולא התכוננת לך, זה בכלל היה הגבאי, וכי יכלת לעצור אותו בפני כלם, ולומר שזה שקר וכזב?" ענה לו: "אני יודע בנפשי שאם הגבאי לא היה אומר עלי 'מורנו', היתה לי מעט חלישות הדעת, ואת זה יודעים ומרגישים בשמים. לכן השקר הזה מתחסם גם אלי". הם סימו את השיחה והוא חזר לעליונים ובסופו של דבר זכה להכנס לגן עדן, לאחר שתקנו את מה שהיה צריך לתקן. פלא פלאים, עד כמה הדברים הם לא משחק בעולם האמת.

"שפת אמת תפוך לעד" (משלי יב, ט), מי שהולך עם האמת זה לעד ולנצח נצחים, אבל ההפך זו סכנה גמורה, הוא יכול להפסיד את כל העולם הבא שלו בגלל שקר, ולעיתים אפילו משקר אחד בלבד. אנחנו צריכים לדעת שהאמת היא מרכז החיים של עבר ה', ועליו ללכת רק עם האמת, מפני שזה השפה שמבינים בשמים, ומה שלא אמת - הוא נורא ואיום. צריך לדעת שמוצא פינו הוא לא משחק ולדעת שבזכות האמת אדם יכול לחיות ולהגיע לעולם הנצח.

בנוסף עלינו להפנים שלשקר אין רגלים, ובסופו של דבר האדם נופל, ואמנם יש כאלה המסתירים את האמת וחושבים שאם יעשו כן, בסופו של דבר הם יצליחו בחיים, אבל למדנו חכמינו זכרונם לברכה שלשקר אין רגלים והאמת סופה להתגלות. מי שמסתיר את האמת, באותו רגע אולי יכול להיות שמח ומאשר, וכרגע אף אחד לא יודע, אבל בסופו של דבר האמת תגלה. כל זאת למדנו שהקדוש ברוך הוא אמת וחוזמו אמת, ובעזרת ה' אם האמת תהיה נר לרגלנו, נזכה שיקים בנו: "ואתם הדברים בה' אלוקיכם, חיים כלכם היום".

בברכת שבת שלום, הרב אברהם עטיה

המלאך לעצור ואמר בבית הדין: "הוא לקה בדבר הזה של מדבר שקר תרחק". כלם השתוממו בבית הדין, באיזה שקר מדבר? הרי הוא לא שקר מימיו. אמר להם המלאך: "הבה ואראה לכם, הכל מתועד!".

המשיר המלאך בדבריו וספר על אותו יהודי, שקרה שפעם אחת העלו אותו לתורה והגבאי שהזמין אותו אמר: "לעמוד מורנו הרב הצדיק..." ונזכר בשמו. המילה הזאת 'מורנו' היא שקר, כי 'מורנו' הוא רק מי שיש לו תלמידים, הם היכולים לקרוא לו 'מורנו', ואלו הוא, אמנם תלמיד חכם גדול הוא הבקיא בכל התורה, אבל לא היו לו תלמידים ולכן איך אפשר לקרוא עליו 'מורנו'? סיים המלאך את דבריו והסכימו עמו בית דין של מעלה.

מה הלאה? קראו בית הדין למלאך משחית, ובקשו ממנו שייקח את נשמת אותו תלמיד חכם לגיהנום עד שיתפטר לו, וכך מספר החבר בחלום: הגיע המשחית כלו לבוש שחורים ולקח אותי לעבר גיהנום. חשבתני שנגיע תוך רגעים ספורים, אבל למעשה הלכנו והלכנו, וזה הרגיש עבורי כנצח. תוך כדי ההליכה מרבה, פנה אלי המלאך המשחית ושאל: "אתה נראה צדיק וישך, למה לוקחים אותך לגיהנום?" ענית לו: "פה זה עולם האמת, מה שעושים פה בעולם הזה, הכל צודק ואמת לאמתה, ואם החליטו בבית הדין סימן שמגיע לי גיהנום".

ענה לי אותו מלאך: "אם אתה מקבל עליך את הדין באהבה, אני בעצמי רוצה לחזר איתך ולסגור עליך בפני בית הדין ולומר להם שקבלת עליך את הדין באהבה, ואני רוצה שישנו את הדין עבורך בשמים". מדברי המלאך מסתבר שלכאורה יכול היה אותו צדיק לומר: 'מה רוצים ממני? הרי קימית את כל התורה, וסך הכל אמרו משהו לא נכון עלי ולא אני זה שאמר זאת'. אבל בגלל שהוא לא עשה כן אלא קבל עליו את הדין באהבה, והצדיק את הדין שנעשה בעולם האמת, בזכות זאת זכה לשוב לבית הדין.

הם חזרו לבית הדין וכאן הדרך לקחה רגע אחד בלבד. תוך מספר שניות הם עמדו בפני בית דין של מעלה. אמר המלאך המשחית ליושבי בית הדין: "ראו, זה קבל את דינו באהבה, ואומר שפה זה עולם האמת ומה שפסקו זה אמת לאמתה". פנו בית הדין לאותו תלמיד חכם ואמרו: "אתה התחייבת בקונן לחבר שלך, לכן רד אליו בחלום ותאמר לו בדיק מה נעשה בשמים. ברגע שתעשה כן, בעצם נמצא שחידשת לו משהו

קנייני התורה

קניין ל"ה - אוהב את התוכחות

בכל בית כנסת תמצאו מתפללים ותיקים, אנשים מבוגרים שכבר 40 שנה מתפללים באותו מקום. המושב כבר חורק, והם - עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו. ישנו גיל שהמבוגר מספח לעצמו קביעות על מקום בבית הכנסת, לא יעזור בית דין, לא תצליח להעביר אותו למקום אחר. את אבן השתייה יעקרו ואותו לא. ואם תעשה כן בשבת ספק עברת על מלאכת קוצר וכאילו עקרתו ממקום גידולו. הניסיון הזה כ"כ קשה לאותו זקן, שקריעת ים סוף נחשבת פשוטה לביצוע ביחס לשינוי טבעו.

על אברהם אבינו שואלים בהלצה, מה היה הניסיון של "לך לך מארצך?" ותירצו על פי הגמ' (ברכות, ו), שכל הקובע לו מקום לתפילתו הרי זה מתלמידיו של אברהם אבינו. היכן מצוין שקבע אברהם מקום לתפילתו? שנה! "אל המקום אשר עמד שם". (בראשית יט, כו) ובכן, להעביר אדם בן 75 ממושב אחד למשנהו בבית הכנסת לא תצליח, אז לקחת בן 75 ולהעביר אותו מארץ לארץ? זה וואחד ניסיון! טוב, אבל זה אברהם אבינו...

לצערנו, ישנם מבוגרים, שאלמלא עבדו על המידות בהיותם צעירים, הקיבעו לפעמים כ"כ קשה, עד שאותו מבוגר מסוגל להקים אותך מהמקום שבעזות חוצפתך ישבת לו בו, רק כי הוא לא מסוגל לשבת במושב ליד - כן, גם אם בית הכנסת ריק... אם תבוא ותוכיח אותו: "מחילה מהוד זקנותו, אבל לא מקימים אדם שכבר ישב, גם אם שמך מופיע מאחוריה!", כאן ניתקל בשני סוגי בני אדם: א. האחד שמילותיך נכנסו לו ללב, יקבל זאת ויסיכים. ב. והשני, יכעס ויגיב בטענות שזה המקום שלו כבר 40 שנה, יסמן לך תנועת "אללה" עם היד וימשיך להתפלל מנחה, ואתה תעמוד לגורלך לקץ הימין או שתחפש מקום אחר.

מדוע האחד הגיב כך והשני אחרת? כאן נגלה את עומק קניין "אוהב

ישנם מבוגרים, שאלמלא עבדו על המידות בהיותם צעירים, הקיבעו לפעמים כ"כ קשה, עד שאותו מבוגר מסוגל להקים אותך מהמקום שבעזות חוצפתך ישבת לו בו, רק כי הוא לא מסוגל לשבת במושב ליד

את התוכחות". המילה "להוכיח" מופיעה בתורה בשני מובנים שונים, האחד מלשון "ראייה לדבר", כמו "אתה הכתח לעבדך לציחק" (שם כד, יד), והשני מלשון ביקורת, כמו "הוכח תוכיח את עמיתך" (ויקרא יט, יז), ושניהם מגיעים מאותה נקודה שורשית - גילוי האמת הנסתרת.

כשאדם מקבל תוכחה, המוכיח פשוט מציג לו את האמת מול הפנים, חושף אותה בלי שום סינון, כאילו אמרת לו: "אהא! הנה! תתמודד! מה תגיד עכשיו?!". אדם **שהאמת בוערת בקרבו** כמו דוד המלך, יודע לומר "קטאתי לה" (שמואל ב-יב, ג), הוא מקבל זאת, עם כל הכאב והמוסר שבדבר, מה לעשות? זו האמת ואיתה צריך להתמודד. מאידך, הפחדנים יחפשו לברוח, עם כל זאת שהם כעת מודעים לאמת שנחשפה בפניהם, הם יגידו שהם יושבים במושב הזה כבר 40 שנה, יצעקו ויבעטו כמו תינוקות - רק לא לקבל את התוכחה. מדוע?! כי קשה להם לקבל את האמת הכואבת!...

הסיוע לאדם לקנות את התורה ב-"אהבת התוכחות", היא לדעת לקבל את האמת מכל מוכיח, ולאהוב את זה. שאם יאמרו לו: "איך תסיים את הש"ס ככה?!", או "שמע, לא ידעתי שאתה כזה כעסן, מי תתחתן איתך ככה?!", יש לו שתי אפשרויות: או לבעוט ולהצדיק את עצמו מפחד האמת המרה, או לקבל זאת, ומכאן להיבנות, לעבוד, לעמוד כמו שצריך - העיקר להתקדם בעבודת ה'. בהחלט לאדם קשה לקבל תוכחה, כי האגו נפוח והתורה לא מצליחה להיכנס...

ובכן, בא שלמה המלך ואומר "למוכיחים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב" (משלי כד, כה), עליהם - גם על המוכיחים וגם על מקבלי התוכחה תבוא ברכת התורה הנקראת "טוב". (ברכות ה) "לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר כבגלוי, ומודה על האמת", (מתוך סידור התפילה) זה שיאהב לקבל תוכחות - הוא יזכה לקנות את התורה הקדושה!

הרב עמירם טובי הי"ד
להזמנת הרצאות לזיכוי הרבים - חייגו 053-3156363
לשמיעת השיעורים בקול הלשון - חייגו 03-6171111, הקישו *7 ואז 956363

קהילת בית לוי - בית וגן

מסע הישיעות לליזענסק

לרגל יומא ההילולא של בעל נועם אלימלך זיע"א
שבמרכזה נשבות בעיר קראקא
בהשתתפות רב הקהילה הרב אברהם עטייה שליט"א

יום שישי כ"א אדר [21.3.25]

בשעה 03:00 לפנות בוקר התייצבות בשדה התעופה נתב"ג - בטרמינל 3
טיסתנו המיוחדת לליזענסק בדלפקי חברת **enter** שמספרה 362 לריישא
שעת המראה משוערת מת"א: 05:30 בבוקר | שעת נחיתה משוערת בריישא: 08:00 בבוקר [שעון מקומי]

שישי כ"א אדר
21.03

ליזענסק · קראקא

לאחר ביקורת דרכונים והתארגנות באוטובוס
יציאה לליזענסק - ציונו הק' של הרבי ר אלימלך זיע"ע [שהות במקום כ- 3 שעות]
משם נמשיך לקראקא לשבת קודש עילאי ברובע היהודי העתיק
הגעה לבית המלון David Boutique Hotel*** ברובע היהודי העתיק
סעודת טועמיה והתארגנות לשבת קודש

שבת קודש כ"ב אדר 22.03

קראקא

תפילות שב"ק בביה"כ העתיק של הרמ"א זיע"ע
סעודות שב"ק באווירה מרוממת בבית המלון
במהלך השבת יתקיים סיור מרתק ברובע היהודי

מוצ"ט אור לכ"ג אדר 22.03

קראקא

יציאה לשדה התעופה בריישא
טיסתנו המיוחדת בדלפקי **enter** שמספרה 325 לת"א
שעת ההמראה משוערת: 00:30 בלילה [שעון מקומי]
שעת נחיתה משוערת: 05:00 לפנות בוקר יום ראשון

ביקור בבית החיים הישן בה טמונים גדולי עולם זיע"ע
סעודת מלווה מלכה והתארגנות בבית המלון

להרשמה: 054-3978342

רוזנר
טורים
הדרך שלך לעולם

5 תשלומים
ללא ריבית

שירות
ומקצועיות

ארוחות
כיד המלך

בתי מלון
מפוארים

אוטובוסים
נוחים

055-678-2005

מתתיהו 29 ב"ב | פקס: 077-179499 rozner.tours2@gmail.com

התקשרו
עכשיו

לתרומה לעלון לדיכוי הרבנים, וכן להקדשות לרפואה להצלחה ולע"נ: 050-7658052
לקבלת העלון למייל ולכל נושאי העלון, יש לשלוח מייל לכתובת: ALON.BEITLEVY@GMAIL.COM